

отъ една силна свѣткавица придружена съ буря. Изведнажъ почувствува, какъ струденъ вѣтъръ свири край него. Но шумътъ не прѣставаше, а нахлуваше все повече прѣзъ пукнатината.

Реги си помисли неволно, че сега прѣдстои главното изпитание на неговата смѣлостъ. Той повдигна фитиля на фенерчето си, за да свѣти по ясно, но неговитѣ свѣтли лъчи се изгубваха въ голѣмата тъмнина. А страшниятъ шумъ заплашваше да го оглуши. Чуваше се дълго ехо.

„Но, напредъ, само напредъ!“, се окуражаваше той. „Тамъ чака съкровището!“

И неговиятъ пжтъ не бѣ нито кжсъ, нито лесенъ. Като вървѣше напредъ, той видѣ, какъ отъ лѣвата му страна слабата свѣтлина на фенерчето се отразява въ нѣкакви мжтни вълни. Една невнимателна крачка, и той можеше да се събори въ тъмната бездна, дъното на която не се виждаше. Отъ дѣсната му страна сжщо зѣеше